

не остави никого да го придружи, тъкмо Петра и Йакова и Йоанна брата Йакововъ. И идува въ домътъ на началника на съборището, и виждува мълвъ, че плачахъ и пищехъ много. И като влязе казува имъ: Защо ся мълвите и плачете? дѣте-то не е умръло, но спи. И присминаяхъ му ся. ⁵⁸ А той като испади всички-тѣ, зема на дѣте-то бащъ му и майка му и онѣзи които бѣхъ съ него, и влязува дѣто лежаше дѣте-то. И като хвана дѣте-то за ръка, казува му: Талиоа, куми; което истълкувано ще рече: Момиче, тебъ казувамъ, стани. И тутакси момиче-то стана и ходяше, защото бѣше па дванадесетъ години; и смахъ ся твърдъ много. И много имъ ⁴¹ зарѣча, никой да не научи това; и рече да ѝ дадатъ да яде.

ГЛАВА 6.

И излязе отъ тамо, и дойде въ отечество-то си; и следувахъ го ученици-тѣ му. И като дойде събота, начиња да учи въ съборището; и мнозина отъ слушатели-тѣ удивявахъ ся и думахъ: ⁴ Отъ кѫде на тогози това? и коя е дадена-та нему мудростъ, че и таквъзи чудеса быватъ отъ рѫцѣ-тѣ му? Не е ли тойзи дръводѣлецъ ⁵ тѣ, синъ-тѣ Маринъ, и братъ на Йакова и на Йосия и на Йудж и на Симона? и не сѫли сестри-тѣ му тука у насъ? И соблазнявахъ ся въ него. И казуваше имъ Йиусъ: ⁴ Нѣма пророкъ безъ почесть, освѣнъ въ отечество-то си, и между роднины-тѣ, и въ домъ-тѣ си. И не можаше тамо никакое чудо да стори, тъкмо що па малцина болни като положи рѫцѣ исцѣли ги. И ⁶

ⁱ Йоан. 11; 11.
^к Дѣян. 9; 40.

^ж Мат. 8; 4; 9;
50; 42; 46.
47; 9. Гл. 5;
42. Лук. 5;
44.

^а Мат. 15; 54.
Лук. 4; 46.

^б Йоан. 6; 42.

^в Мат. 12; 46.
Гл. 4; 49.

^г Мат. 14; 6.

^д Мат. 15; 57.
Йоан. 4; 44.

^е Виж. Бит. 19;
22. 52; 25.
Мат. 15; 58.
Гл. 9; 25.